

и недвижимо благочестію основаніе, чтѹщимъ дѣбломъ твою подвиги, бѣгомъ дренію преображеніе.

И Сгнѣмъ сиѣдаемъ, и ранами оуазвлаемъ, и въ темницахъ славне, Затворяемъ, и многообразию искорялемъ, и стъканиемъ не пожерзъ есі, не ѿвергъ есі хрѣтъ, но не побѣдимъ преъилъ есі. тѣмже подаваетъ тебѣ побѣды вѣнѣцъ блажа, іакоже добры подвигоположникъ, іако царь нензмѣнны.

О кровей твоихъ багряніцъ ѿмочилъ есі, въ ніоже ѿдѣлвалъ, вшель есі въ цртвію славне, вышнаѧ радѹса, и бѣгъ всѣхъ црѣ во вѣки предстоинію просѧ чтѹщимъ тѧ вѣрою міра и здравїя, и скораго ѿ люботи и збавленія.

Слава, и наинѣ, бѣгородиченъ, гласъ и подобенъ тойже: Тѹчами дхя престаго пречтала, мою мысль ѿроси, іаже каплю рождаша хрѣтъ нензчѣтию, беззмѣрию беззаконію человѣкѡвъ, щедротами и змѣвшую, и зсуши и сточиникъ страстей моихъ, и потока ма сподоби пищи живыя преніи, молитвами твоими. Крѣтогородиченъ, подобенъ тойже:

На крѣтѣ тѧ іако оузвѣ пригвождена гдн, агница и мти твою днвлѧша, и что видѣніе сї взываще, сїе вожделѣніе, сїл ти небѣрный соборъ возадѣ беззаконныи, иже многихъ твоихъ чудесъ насладивши; но слава нензглаголаниемъ сошествію твоемъ блажко. Тропарь, гласъ А:

Изченникъ твой гдн, єміліанъ во страданіи своемъ вѣнѣцу прїлѣтъ неплѣнныи ѿ тебѣ бѣга наше: и мѣй бо крѣпость твою, мѣчтелеи низложи, сокруши и дѣмшии въ немощиѧ дерзости. тогѡ молитвами спаси душы наша.

Канінъ, твореніе іѡніфово, єшо же краєграеся:

Еміліана мчнка пою славиши. Гласъ А. Пѣснь А. ірмосъ:

Оверзъ оуста моѧ, и наполнатся дхя, и слово ѿрыгнъ црнъ мѣри, и ювлюся сиѣтло торжества, и воиню радѹса тоѧ чудеса.